

Op zoek naar positief nieuws ...

Ook *Kits* is een krant. Een die tweewekelijks verschijnt. Uiteraard heeft *Kits* een hoofdredactie. Zo'n 30 jaar geleden begon Geert De Kockere met *Kits*. Hij werd ook de eerste hoofdredacteur. Zeventien jaar later volgde Hilde Vandermeeren hem op, en dat tot 2018. We blikken even terug op 30 jaar *Kits*.

Geert, waarom ben je 30 jaar geleden met Kits gestart?

Geert: Ik werkte als journalist onder andere voor de kinderbijlage van *De Standaard-Het Nieuwsblad*. Die heette toen *De Stipkrant*. En ik stelde voor om daarin wekelijks een bladzijde aan het nieuws te wijden. Omdat kinderen dat misschien wel boeiend vonden. Misschien hoorden ze dingen op radio en tv die ze niet begrepen. Maar men wilde niet twee keer in dezelfde krant hetzelfde nieuws brengen. Dat ging dus niet door. Als journalist werkte ik ook voor tijdschriften. Aan de uitgever daarvan stelde ik voor om een echte krant voor kinderen te maken. Zoiets bestond nog niet in Vlaanderen. Ze vonden het een goed idee en zo werd *Kits* geboren ...

Waar haalden jullie het nieuws?

Geert: We abonneerden ons op alle grote kranten. Zo wisten we wat er in de wereld gebeurde. Het internet bestond toen nog niet. Je kon dus niet zomaar voor je computer gaan zitten op zoek naar nieuws. We bladerden dagelijks door de kranten en knipten er de interessantste stukken uit. Dan herschreven we het nieuws op maat van kinderen.

Hilde: Nieuws vind je ook via de persberichten die je krijgt. En natuurlijk via tv en radio. Het internet is eveneens al jarenlang een bron. Het is wel belangrijk om nieuwsberichten te dubbelchecken. Dat doe je bij verschillende bronnen.

Waaruit bestaat de taak van een hoofdredacteur?

Hilde: Je volgt het nieuws in binnen- en buitenland op de voet. Als hoofdredacteur van een jongerenkrant bekijk je dat met een speciale filter. Wat is interessant of boeiend voor onze doelgroep? Waarmee kunnen ze in de klas aan de slag? Welke actuele thema's moeten we zeker brengen? Dan volgt een tweede selectie. De nieuwsitems moeten gevarieerd zijn. Dan begint het uitschrijven, op maat van de jongeren.

Geert: Ik vond het ook belangrijk om te bepalen hóé er over het nieuws geschreven werd. Want over hetzelfde nieuws kan je vaak op verschillende manieren schrijven. Ik probeerde vooral de klemtoon op positieve dingen te leggen. Er was al zoveel negatief nieuws in de gewone media.

Wat vond je het prettigste aan het werken voor Kits?

Geert: Boeiend vond ik vooral dat je het nieuws op een eenvoudige manier moest herschrijven. Daardoor begreep ik het vaak ook zelf beter. (*lacht*) Je moest er ook veel over lezen om het dan samen te vatten tot het belangrijkste. Want in *Kits* is er niet zoveel plaats als in een krant voor volwassenen. En de artikels mochten niet te lang zijn. Het was soms echt een uitdaging om ingewikkelde zaken eenvoudig te brengen. Altijd spannend of dat zou lukken.

Wat vond je het moeilijkste?

Hilde: Sommige gebeurtenissen raken je heel diep. Ik denk bijvoorbeeld aan de aanslagen van 22 maart 2016 in en rond Brussel. Daar moet je als hoofdredacteur heel zorgvuldig mee omspringen. Het is noodzakelijk dat de jongeren daarvan op de hoogte zijn. Maar de manier waarop je dat beschrijft, is heel belangrijk. Zo is het niet nodig om de gruwelijke details te vermelden.

Geert: De keuze van wat we in *Kits* zouden brengen, was niet altijd makkelijk. Meestal hadden we veel te veel onderwerpen ...

Kwamen er ook minder prettige zaken kijken bij het maken van de krant?

Geert: Soms moest ik over dingen schrijven die me eigenlijk niet zo erg interesseerden. Oorlog bijvoorbeeld. Dat was dan minder leuk. Maar toch moet je het doen. *Kits* mocht natuurlijk niet alleen gaan over dingen die ik zelf leuk vond.

Hilde: Er is altijd een enorme werkdruk wegens de scherpe deadline. Dat zorgde toch af en toe voor behoorlijk wat stress. Gelukkig kwam het altijd in orde (*lacht*).

Welke veranderingen aan Kits zijn er in de loop van je jaren als hoofdredacteur gebeurd?

Hilde: De lay-out is meegegroeid met de tijd. We hebben nagedacht over het lettertype, het kleurenpalet en de bladspiegel. Niet alleen de inhoud is belangrijk, maar ook de verpakking!

Geert: Als je altijd hetzelfde doet en alles blijft hetzelfde, dan gaat de krant op den duur wel vervelen. En dat wilden we natuurlijk niet.

Zijn er in verband met Kits speciale anekdotes die je je herinnert?

Geert: Ja, mijn haren ... We brachten soms portretjes van kinderen die iets speciaals deden of iets wilden worden. Dat was een leuke reeks. Er was een meisje bij dat kapster wilde worden. Samen met mijn kapper sprak ik af dat zij mijn haren eens mocht knippen. Dat gebeurde bij hem in het echte kapsalon. Maar natuurlijk kon het meisje dat nog niet zo goed als mijn kapper. Het heeft een poosje geduurd vooraleer ik weer een 'normaal' kapsel had. Hahaha ...

Waarom ben je er uiteindelijk gestopt als hoofdredacteur van Kits?

Geert: Als je zoiets lang doet, bestaat het gevaar dat je jezelf begint te herhalen en gaat zeuren. En je hebt al zo vaak over min of meer dezelfde dingen geschreven... Op den duur wordt het echt een karwei. En dan doe je het misschien minder goed. Dat mag natuurlijk niet. Tijd dus voor nieuwe mensen, met een nieuwe kijk en een nieuwe stijl. Zo blijft een krant altijd weer nieuw en fris!

Wat doen jullie nu?

Hilde: Soms is het goed om jezelf te blijven uitdagen op werkgebied. Na elf jaar *Kits* zijn er nieuwe projecten op mijn weg gekomen. Ik schrijf onder meer thrillers voor volwassenen. En ik geef nu ook les aan volwassenen. Ook daarin kan ik creatief zijn.

Geert: Na *Kits* heb ik mij volledig toegelegd op verhalen en poëzie schrijven. Ik leef nu van de poëzie, zou je kunnen zeggen. Ik ben dus voltijds auteur. Op allerlei manieren probeer ik mijn gedichte gedachten (of zijn het gedachte gedichten?) tot bij de mensen te brengen. Dat doe ik via papieren boeken, QR-codes, e-books, digitale gedichtenbrieven ...

Foto Florian Van Eenao

Foto Krishna Coenen